

זירבב בעה רבנו הלבות מזויה

יד(א) בית שארינו מקורה פטור.

נפרק בקומן (נה): חלמ' רגע פחמי סימלי פטודיס מן הקמותה פלני נא נא רג' רגומי [ע] וווע יויוקף חד הטע דלית לנו מוקה ומד הטע דלית לנו זיקפי ומטען דלא פלני הלא פטילוועך דפמיי סימלי אונל נענין דיעס כווע געלטן מודו דבען דלית לנו מוקה וכון ליט' לנו זיקפי פטודיס. זטפרק קמל דיום' (עה) חי עג' שמולל נער יקודה קמיה לדען שעה שעירס פועליס מן הקמותה ומד מייניזו שער טליינו מהולא. ופליך רב' (מנומות סס ד' בע')

מתקירה ד"ה סקפי) מקופה למקורה עליונה נכוון מהר צלין כמה וכמה מוקולות. וכמן כליה"ס (פס פ"י י"ה) נציגנה מהלינו קפה דמי גרע

מתקני מים דמיינס גמואז'ונגנלה לי דלאן רליה ממל' נטם דמאן דלאנו ליזומן כנ' מין וממאנס לדילת הקמיס, הכל מיט חייו רליה נטם לדיליה כטהנוויאו מקולה וכן כטב' קרמץ'ס (סס ס"א) דפמ' צלאן לו מתקרא פטור מן התווועה עכ'ל. וכ"ר מנות כטב וטף על גג דצערן מתקרא דמיינס הטע טנחים מקולה פטומיס למג'נות. וכטב רבענו דירומס (מניג כה חלק ז' קפ' ע"ה) על דכני קרמץ'ס דכן מסקננ' לדלמיו רליה לדיליה לא נט' יאה מקולה עכ'ל. וכןן דהארמץ'ס

מונע על מנגנון הרכבתה. סולם הקיבוצי נכללה הפקת סיבים נרכזת ניילון טול טרקט וגבש ביצועו.

בשו וזאת ומש' בשם הרמ"ם (שם הל' א, ח) שאין הבית הייב במווזה אלא אם כן העמיד לו דלותות וכו'. גלstein בפליק בקומו (נבר). ריש גלוון גמל ממול מל' ליש (רכ) {לעכ} נמן קבע לי מומומל ממול ליה מל' דמי נמייל. וזאת פירע מל' דמי נמייל העמיד הקפין נגנון ממלה ומופר כך להקען נכס במווזה נא] דלי קגענו מחלת במווזה סקיפין ואדר הקפין נגנון סוה ליה עשי במווזה

פרק י

למכו: (ככ) בית שאינו מקורה כו'. קול ונימה כן מוסס דענו למקורה. ליש מקומו מקורה. בם יומך: (כו) אם הקירוי יצא הפתחה חייב. פירוש דע נמקורה להלען על הרענן. רבעו מונע: (כג) אלא אם כן העמיד לו דילותה. לפי שג了吗 עעל מוזות דימן וועערן וועל ידוע קול שפצען סוף לדלותה. כן הטע המכמי לנויל' שטמכו נס כן מלוי וענין דעתם יומך:

חדשני הנקודות

!! בנו גוֹי גְּזֻפָּס גַּמְצָבוֹן (יל'), חֲנֵל גַּמְצָקוֹן חִיקָּן רְכַב רִיחְׁנוֹי וְחַלְּבָן יוֹסֵף:

הגהות והערות

לעיוובין יא ע"א דכתב שם שיקפי מוחות וכוי תקירה שאץ כלום בנין מון פהן בסימן רפ"ז הביא היבית יוסף דברי המורדי דאיון סברא על חלק בין סופו להיות מקורה ובין אין סופו להיות מקורה וכחוב ותירוקן ה"ר מנואן (הובא להלן בבית יוסף) מישב זה. (אםنم המשך דברי הרואה'ש שכחוב יומשך לירוח הכתים" משמע קצת חמירין ה"ר מנואן): מה ראה קיזור פסקי הרא"ש, שלא הזכיר שם בית שאינו מקורה, ולולין ריש טמן רפו כתוב הבית יוסף ודרכי הטו בפירוש פתחי שימאי הם כפירים והטסות והרא"ש ודלא כפירוש רשי" (בלישיא אדריאן). וראה עוד כפירוש רש"י

יורה דעתך רבון הלבות מזונה

רשה

בית חדש

זורה דעה רפו הלכות מזוזה

פלט"ט (כל), פ"י"ס. וכ"ז, וכן פ"ל מ"ל
בנין ולחדר קן יקנע נא המוחה כל כמ"כ
ונגדת המוחה כל מכח זה נגין פסולה
שחנה לדי מוגה. ונראה דס"ה
נס כי ר"ג והלמ"ס והלמ"ס ולכ"ט
מודים לפיוווך רס"י לפסולה ר"ג
ותחלמוד גל היה נירן נולמו
לפצעינו ר"ג לפסולה כך לדמותם
מכך זרכ נח נירה לדרכ (בג':
כ"ז) הנמא לא תלך צל קיסיס
דוחון שפכחת ומיניה גל טן גל
שכעמיד ולבסוף סתק וגיט שמיל
סתק וגיט ולבסוף השמ"ד פסולה
סתק וסתק השמ"ד פסולה
מעתה וגל מן העדר ומכלו ר"ג (בג':
(ב)) והלמ"ס (בב' ט' י"ה) וולם לא
למהותה לא כחותן ה"ל. דינ' מלמתין
פרק י' (בג') כמה נא זרכ סתק
ועז ביטון רב"ן ע"ז (בג':
)

יש בבית הרבה חדרים סאן ובכ. נפיק הקומן (*לט' דף ג' ע"ז*) ממלון דרכ פעל וועל פי לנון להר שפיטס רצוי ממהונת טויס וכדפרישת לעל (עמ' י' דין דת' גמאלת לדמיון כוחה היוציא רצוי קילן שט' פמיס הרגנה וכן סוג פירושו כלן דין ז' שט' פמיס הרגנה לדם רגיל כבמיאס אף על פי צנעה בכל מקומות וחוגלים וכשייןlein כל רק נכמן ווילן قولן מיצין כמוחה לאם פהמ רצוי לינו אף נתקד נלדו פטור ממוחה. ולן ז' גמאלת גמאלת לפליטס רצוי לדלהה זהה לממלוח לנטומען דין וא' מרטין גען גמאלת המדריך וגמאלת דיל' גען דת' גמאלת גל' סטמיען גוונן דהמ דפמאם מהד רגיל ומפה צי לאו מיזוד להן נלדו גמאלת האיכל כו' וגמאלת דטומען לדם ייך לאו פמיס ווילן כטום להן גען גען גמאלת נכמן ווילן חייך גמלען סב' מוחות ווילדו זא מוא גמאלת הכל נכמן ווילן חייך גמלען סב' מוחות ווילדו זא מוא בטוויל וכחיוין:

פז יש בביות הרבה הדרים וזה הפנים מזה כולם חייבות במווזה. כ"ל הרכמן"ס ז"ל (פס ה"י):
יז-יח וכן אם יש בביות הרבה פתחים פתוחים לחדר או לשרות הרבים וכו'. נס
מינה מדרכן סוגם הלי מילדרוון דימת ליה לרגעך נכל מין מלרע מוחום פצעין נ
רכש מ"ק על גג דרגניל נכל מייניאו טפי דהה לדמךן לעיל (ג). הכל לחדר הרגניל כי מייל
ונגדה נכל מלמד נגיד מ"ל נטול נסן מקר מטבחת הגאנזיס הכל מלך דרגניל צנייל גולד
דריך סלעינו עטער מלען נו נבדו ולגייטו פטחן לדרכו קונע טאה רגניל מ"ק גומיס נכל צע פל
בצדעל צני האים סאיו מילודים ומאטמים קומו קדר מדר והוינטו לו פטחים הרגניל כלום
אטמים ווינטס עריכיס עכטיז נכוון הילג נחמד מאן עכ"ל ואעמיקן קרלמא"ס (פס סי' י) דרכיו.
פטעים קרניא מ"ק על פי צלעינו רגניל נקחת ונילג הילג נחמת מהס סיינט לנאות מוחה נכל פל
בם המדריך הוא בין כבם וכנקת ופטמו לס רגניל נקחת ונילג נחמת קפהן חייך נמושה ע"כ.
נמושה הכל לחדר האיגל סיינו לנומר לדנטמינג נמושה נפמה עכין צימט לסת המדריך הכל לה
ממשין דרכן לומו פטם סיינט נמושה וויס חיינו רגניל נקחת ונילג הילג פעמי נמרקלה פועל

(בכ) אאינו בני הבית רג'ליין יצאת בו. פליות נס למ סו דנילן מחילה וק"ל:

(ט) בתשובות רלמג"ס (ז'ם פול' חייו) סימן י' נג:

הגהות והערות

"זאתהvr כר' העמיד המתוות בבנין": נט) ובן הקשה הרא"ש בסימן ח על פירוש רש"י, ואולי משוויכ' הכיא בית יוסף בבנין כתיבתו דברי הארחות חיים ע"ש: סן) וכן כתוב בבנין יוסוף שם דלא חלק בוה לעניין הרון: דן) כן איתא גבי מזווה בבנינה לג ע"ב וורה בפרשה סיימן רפט אוח זיד ובעהדרה שם: נה) בבכיס משנה הביא חשבונה זו ואיתא שם, שער לא מיקרי וכן מוכח בראש עירובין. וראה שם ב ע"ב. ובחו██ות רביינו אברם בן הרביבים (רכבת אברם) סימן מא מבאר בארכות ענן וה: נו) כן בבכיס בשנה וכשנית. בבדoor באן, אל רב נחמן: נן) נראת דצ"ל, "ווש"י". נן) אמר בארכש בבדoor ובן מודים לפירוש רש"י: נח) נראת דצ"ל

הנחות התי' ז
ס' ר' רב' ב' ס' סדר' י' ז
ברור לרג' ר' נאות - מילוי
נאות גודל כ' צוות נבונות
ר' דינוט טעם לרוץ חתונות
ט' פ' ונכ' נ' פ' פ' ז
מאנך חזר נגנו כתלאו
סטאלו נדנ' מלט' ז' ז
יעיר' ז' וצ' וצ' וצ' ז' ז
אלפונט וולקן ז' ז' ז' ז
ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'

דעל מרכבה
טיטן גלעדי סק' כ' :
בוחן שאין לה קורת פתר.

ונכסילים וכפורה וט' חמל מניינו קנטו תלוי לפני וכ' נס כנינס כוה
חויכ מלכין וו'ט' בכםלה גו' כו'ר גו' נס מ'ם ס'ל
לפ'ור דהה'ר גו'ר גו'ר צה'ן נס' דילס וו'דים דומין נב'וט וו'ט'ס
מיינט' נס' נס'ן: (ח) חיב בשתי פשות. חוכ' נס'ו מלבד כתה'מ

ח' בית שער שפתחו
(ז) בשתי מאות אחר
ואחת במקומות שפתחו לו
ט (ט) בית שער העומד
בשתי מאות אח"ת במקום
במקומות שפתחו לנו :
י (ט) י' בית המדרש
בו פחה שניגל לצאת
באותיו פחה (ט) יט ניא
ח' במוות ונכון (ז) לה
ירך ע

ב' כב י' שתי סוכות של יו'ץרים ז' לפנים מוו' (ז') הפנימית תיבת והחיצונה פטורה; ג' ב' בית שאין בו (אי' ד') אמות על ד' אמות פטור בן [ז' י' ואם יש בו (ב') * כדר' לרבע ד' אמות על ד' אמות בשווה ע"פ שארכו יתר על רוחבו או שהוא עגול או בעיל ה' זיוות (ז') חייב (מג'ס ז' ז'): זד (ו' י') מ' בית (ז') שאין תליה פטורי היה מקצתו מקורה ומקצתו אין מקורה אם היה הקורי נגרר הפתח חיב' במזוודה יי'ו'ואה ש'יה' במקורה כר' (ז') על ד': טז (ט' ז') הבית ע"פ שאין לו דלקות חיב' במזוודה בה יי'ו'ש מי' (ז') שפנור: עז' (ט' ז') מ' הרבה חרדים זה לפנים מוה כולם חיבים במזוודה;

ז' ז' אם יש בבית הרבה פתחים פרוחים לחצ'ר או לדשות הרבים ונעשו כולם לנכיה יוצ'יאת בני הבית כולם חיבים אפילו נהמעטו הדורות שאין רגילין עזה ליצאת ולבא אלא באחד מהם:

וח' ביה שיש לו החקים ורבה אף על פי שהוא רגיל לצאת ולבד אלא באחד מהם חייב לעשות מזווה בכל פחח ופתח :

ברכה

מוזזה

עמק

לב

ולענ"ד נראה, דשערי חצרות ועיירות אין חייבת עצם, אלא מחתמת הבתים שממשים כניסה ויציאה להם [וכן כתוב הרא"ש בהל' מזוזה לתרץ דעת רשי במנחות ד' ל"ג גבי בית שאינו מקורה פטור ממזוזה], וע"כ תלוי זה ברובו, ואם רובן ישראל או מיקרי כל השער שער של עיר ישראל, ואם רובן נקרים או כל השער מיקרי שער של עיר נקרים, ולא שיקד זה כלל להדין שותפות נקרים.

יומא ד' י"א: אל אבי לר"ס הניא אבולי דמחוזא מ"ט לא עבדו להו רובן מזוזה וכו'. ופרש"י: שערי העיר שמה מהזוא והוא רובן ישראל. וראיתי בתשרי הגרעך"א סי' ס"ג, שדקדק מדברי רש"י, דנקט: "והיז רובן ישראלי", משמע אבל רובן עכו"ם פטור ממזוזה אף דaicא מייעוט ישראל, וע"כ דסביר דשותפות נקרים פטור ממזוזה. ואח"כ נדחק בזה, דגם ברובן ישראל קשה למה חייב במזוזה האaicא מייעוט נקרים ולהיו שותפות נקרים מחתמת המיעוט וליפטר. יעוש מה שנדחק ליישב.

[ח]

ולענ"ד אינו מובן, נהי דיש כה ביד חכמים לעקו דבר מן התורה בשוא"ת, וזה דוקא במקומות שתקנו, אבל כאן לא מצינו שום תקנה ע"ז, ואיך נבטל אנחנו מצות עשה דאוריתיתא משום חשש בזין המזוזה.

הכ"ח בסyi רפ"ז כתוב: בית של מכירת יין שרף שהקונים הם נקרים ורגלים ליקח המזוזות ונוהגים בהם מנהג בזין שאין לקבוע מזוזה באותו הבית. והביאו הש"ד שם להלכה.

[ט]

הציצית מהבגד, כשחזרו ומחברו בהבגד אין צריך להתרץ הציצית, ולא מפסיק הציצית משום חולמ"ה, כיון דתחלת עשייתן בבגד זה הי' בקשרות. אך המ"ב פסק שם בשם הדה"ח, דזה דוקא אם קודם שנתחבר הכנף בהבגד הי' הבגד בר חויבא, שהיה לו ד' כנפות, אבל אם נקרע ממנו הכנף בעיגול ונעשה בר ג' כנפות ונפטר מציצית,תו לא מהני החיבור, וצריך להתרץ הציצית משום חולמ"ה. ולפ"ז, גם לענין מזוזה, אם בטלו הקורי או הדלת מהבית, דנפטר ממזוזה, דיש בזון משום חולמ"ה. ומהתימה על הדה"ח דבריו סתרי אהדרדי, דמ"ש מזוזה מציצית.

הכ"ח בסyi רפ"ז הבא בשם תשוי, "ארבעה טוריaben" ובשם הלה"ח, אדם קבוע מזוזה בבית ואח"כ הסירו הקורי מהבית או שנintel הדלת מהבית, לדעת הפסוקים שם אין דלת פטור ממזוזה, אח"כ כשחזרים ונוגנים עליו הקורי ותולמים הדלת אין צריך ליקח משם המזוזה ולחזור ולקבע אותה מחדש משום חעשה ולא מון העשו, דפסול חולמ"ה לא היו אלא כשמחלה נעשה בפסול, אבל אם מתחלה נעשה בהכשר, בחדר שחייב במזוזות, ואח"כ נפטר החדר, כשחזרים ומתקנים אין בזה משום חולמ"ה.

הנה עיקר דין זה מבואר כן בשו"ע או"ח סי' ט"ו סע"י ב' לענין ציצית, אדם נקרע הכנף עם

[י]

כתב בס' "מעשה רב" בשם הגר"א: לא יכרוך המזוזה בקלף וכדומה שלא יהא הפסק דבר בין המזוזה למזוזות הבית. עכ"ל. ולפ"ד, הא דאיתא בגמ' דנותני המזוזה בשופרת, צ"ל דהינו חי שופרת, ולא הי' נתון על המזוזה רה ארהי...
Scanned with CamScanner

בדין המיר את הדלת והחזירה

ישוב דברי הדה"ח

ד. ונראה לישב דאף שלדה"ח כשנעשה בקשרות אין בו מושם חולמ"ה, וזה>Dוקא היכא שהעשה הראשונה עדיין קיימת, ורק נסתלק החיבור הקודם, דומיא דהסיד את הדלת והחזרה, שלא נפקע חיבור המזוודה למזוודה"פ ולבית, אלא רק הבית נפטר, שהרי אין מזוודה לחבר את המזוודה לדלת אלא למזוודה"פ ולפתח, ומה שצרייך דלת הוא רק כדי לגרום שהיה לפתח שם של שער וכמשמעותו רם"כ הרמב"ם בתשו' (הובא בכ"מ פ"ה מזוודה). ובזה סבר הדה"ח דכשחווזר הבית לחיובו, אין פסול של חולמ"ה, כיון שמעשה הקביעה נעשה בהכשר, והואתו מעשה לא נסתלק מעולם, אין בזה 'מן העשי'.

ה. אך היכא שנסתלקה העשיה הראשונה, כגון שנתולשה למזוודה"פ מהפתח, אף שנעשית מתחילה בקשרות, כיון שצרייך שאויה עשייה חדשה, לחבר את המזוודה לשער, צרייך שאויה עשייה תהיה בשעת חיבור. ונראה לחדש דהמזוודה של ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם, היא חיבור הציצית לכל הבגד ולא רק לכנפותיו, וכשניתל הצעית עם הכנף נסתלקה העשיה הקודמת, וכשתופר את הכנף עם הציצית לשאר הבגד, ה"ז עשייה גמורה של חיבור הציצית לכל הבגד, ויש בזה פסול של חולמ"ה בזה שהציצית מוטלת כבר בכנף, ולא מהני שנעשה בקשרות, כיון שנעקרה עשייתו הקודמת. וכמשמעותו.

ו. הדה"ח רמז לזה במשמעותו שהחזרת הדלת דמייא לעשה סוכה בקשרות, והנימע ע"ג גג, דכאשר יחזור ויסלק את הגג, הסוכה כשרה כմבוואר באו"ח סי' תרכ"ז. והטעם שאין בזה מושם חולמ"ה, מבואר במג"א (כג,א) מושם שאין הפסול בגופה של הסוכה, ועיי' גם באו"ח סי' תרע"ו ברם"א, וזהו במשמעותו נתקבלה

א. דעת הרמב"ם שפתח שאין בו דלת פטור מהמזווה, וכותב הש"ץ (רפ"ו ס"ק כ"ה) לפ"ז אם קבע את המזוודה ואח"כ חיבר דלתות פסול מושם חולמ"ה. והדברים מפורשים ברמב"ם בחשובה שכך פירש את דברי הגמ' (מנחות לג,א) תלי דشا ברישא, שאמר לו לחבר את הדלתות קיום הקביעה שאל"כ הקביעה פסולה מושם (ונתקזז) חולמ"ה.

ז"ק כ"ט

ב. הדה"ח כתוב שם קבע את המזוודה בשעה שהיתה דלת בפתח, ואח"כ הסיר את הדלת והחזרה, דכשרה אף לדעת הרמב"ם, כיון שנעשתה בהכשר. וכן מדויק קצת מלשון הש"ץ (שם) והח"י"א (בס"ט) שכחטו שם קבע בשעה שלא היה דלת פסול, ולא כתבו באופן שהסיר את הדלת לאחר הקביעה, שהוא שכיח טובא שבמשך הזמן עוקרים לפעמים את הדלת. וכן משמע ב Maher"א ששון (שהו"ד ברע"א בಗלוון בס"י ופי"ט) שדן רק כשקר את כל צוה"פ והחזרה, ולא השמיינו רבותא שאף שקר רק את הדלת פטו. [ויש לדוחות קצת דהכי הוא העובדא שנשאל עליו].

סתירה בדעת הדה"ח

ג. בס' עמק ברוכה הקשה שהדה"ח סותר א"ע דלענין ציצית הכספי 'מן העשו' אם עשה מתחילה בקשרות, ואילו לענין ציצית כתוב (ווא"ז במשנ"ב טו,ז) שם נחתך הכנף הד' מהבגד והחיזרו אף שנעשה בקשרות פסול. ובס' שלמי יוסף כתבו כמה מהלכים בישוב הסתירה, ולא היו בעניין. ובדוחק י"ל דלענין מזוודה סמך הדה"ח על דעת המג"א המיקל בנעשה בקשרות כיון שהעיקר להלכה שפתח שאין בו דלת חייב גמוועה. אלא דא"כ היה ראוי שלכתהילה טוב לחזור ולקובעה, והדה"ח לא כתוב כן.

יבט אדרובבה שבין בית לעלייה וועלין לה בפולט ובו. מירמל דרכ' סומג מפרק פקען (ה'): ב' תנא שתה שאחוורי הדלת אם יש לו סזים טפה חירב בפוחתת נס ואס (ב'). ומי' נס סלמ' (סס כר' יט) וכונומתי ליען נפיויסי רפס' דיקן מסלול צור ובי' נס מהר סלמורי אלל' פפחים מופכים למד לדרום וולד ממערכ וקנעם מוחה נסלאס אין סלאל ספם אדרובי ומאדלאם יט גאנום פליס סטמדייל טפם' בון ספם לסתם נדרן מוחה מהרט לסתם מסלול טולל ווון הגה' באשר כמושג נלומו ספם עטמו עכ'ל וגמדייל (סוי'ס מספקן) כנכן פילד סקינרלט אין סלאן מוחה ספperm וקנס דמנל ליכ' כל ופליטס ר'ז'ן כנן דיט' סלאל ספם מוד זאלץ מוחה רפס פליס טפם נסיק מוחה (ספסם) (ספסם) קבל'ן:

חדשן יהדות

[ל] זהה משלו מושג של גודל (ב'ז) (ב'ז) כבודם של נוכחותיהם ותפקידם יפה יפה.

הנזכרן שום גוש נספחים הבודק דרכו הולך בראשה ולבסוף הבודק שום גוש דרכו
הנזכרן (בוגם כביכול) יתגלה טליתו איזה יסודות מודרניים, אך מוקדם כל-
כך, מוקדם, מוקדם במאמר) מוקדם ערךם מודרניים שמדובר בו במאמר זה, מוקדם כל-
כך, מוקדם במאמר) מוקדם ערךם מודרניים שמדובר בו במאמר זה, מוקדם כל-
כך, מוקדם במאמר) מוקדם ערךם מודרניים שמדובר בו במאמר זה, מוקדם כל-
כך, מוקדם במאמר) מוקדם ערךם מודרניים שמדובר בו במאמר זה, מוקדם כל-

ה-תבנָה שפתה שאחרורי הדלות וכבודו נפרק סקוטם (ט' ב' 5'
ט'ג); זמ' י' בשם צירורש רשי', כך כונן טרל'ט. ולב' מ' מעתה
המשמעות דרכה לדנה פהמ שטהור טודע דיש פהמ פאנדרט
פאנ' נס דעם סט' מוחר דכלהם קאנט נטפה פאנדרט וויז' זעיז'

בדלן כו' מורים נג' הפסנ'ס גונקרן
מהה שמירר ממ' שטח'ור טילט'
בגסויו בסת'וועו סדלאן טווע פטום דנט'
הוועו קדלאן כו' טווע פטום היין בטפומ'
שמירר גיטווע סדלאן. **אב'ג'**

סָפָר פְּלָק ו' (וְיִצְחָק) כֹּנֶג וְהַסְכֵּם מִצְמָה לְסָפָר וְלִפְנֵי
סְמָחוֹת קְנִיט דִּימָן לְלִדְחָה דְּסָמֵחָה בְּסָפָר וְהַזְּוּעִיל נְסָפֵר
דְּמָלֵל מִקּוֹס דִּיל קְטָבָה נְסָמְהָל נְדִילָה נְסָמְמָה סְמָמָרָה.
לְנוּמָר דְּסָמֵחָה סְמָמְרָה דִּיל עֲשָׂרוֹה לְמַהְרָה קְרָעָן מְחַקָּן
דְּבָאַמְּלָה סְמָחוֹת קְסָטָב מְפָלֵס נְמָלֵל הַסָּמֵחָה בְּסָפָר וְסָמֵחָה
סָמֵחָה כְּלָה וּמִמְּן נְכָלָה כְּלָה דִּיל גָּס קְרָמָן נְכָלָה
סְמָדָר וְהַס לְלֵי קְרָא דִלְמָה מְסָקִין בְּזִין סָמֵחָה נְסָפֵר שְׁפָלָן
סִיס נְעָזָב סְמָלָס טָפָח לְלֵי קְרָא מְוֻחָה תְּלִירָם אַבְרָהָם

ר' נבון הוסיף בקדמונו בפ' נח נלן ספקה רבבוי סוכין
ספקה הקדום וכמיין נכללה בכתם שלג גס כן כמיין נכללה
סמדר וולס ליל סיך דלים מספיקן אין ספקה לפסקה משליט
סיך נגענו הפליטים ספקה ליל סיך נלן מוחה פליגרן בברברה

טרכז

第二部分

שם בראויים לפרט עיריות עקרונות לרבי מנחיה "ברשות" לפרטן עיריות עקרונות
ושער מלחמות" בטודו רוסם שליחתני "פְּנִים עֲבָדָלִים וְשָׁמַן מְלָאכִים"
שם במשמעותיהם מובן (שםין ז"א און ק' ה' לשנה), בעוד חתוב במלון נעלם מלהונן
מחזהבם בו: שם בראויים לפרטן, ייכון שיש במקורות הכתוב ברכז עדרים
ובסגולות שרבבם מושגנו.